

Špinavé řeky

Vojta Kidák Tomáško

1. Až moje slova stečou, jako steče voda ze skal,
až hadi kůži svlečou, řeknu: tohle jsem si nepřál,
až na mých zádech zmizí po tvých nehtech stopy,
co jsem zasel, to se sklízí, já dlouho nepochopil.

R: Že ve špinavých řekách nejdou umýt slzy
a na tuláckých dekách zapomenout brzy,
tak brzy, hm.

2. Když dopíjím svou slávu na otevřené scéně,
tak plný strachu k ránu, že jednou klesnu v ceně,
že jednou klesnu v ceně, jak když kůň si zláme nohu,
že nevyhovím ženě, co potom ještě mohu.

R: Když ve špinavých řekách nejdou umýt slzy
a na tuláckých dekách zapomenout brzy,
tak brzy, hm.

3. Až, pokroucený hněvem, nevyznám se v sobě,
až, otrávený jedem, tak vlastním téhle době,
vyjdu hledat Jordán, marně jako Krista,
a bible ani korán neukážou místa

R: Kde ve špinavých řekách nejdou umýt slzy
a na tuláckých dekách zapomenout brzy,
tak brzy, tak brzy ...